

РЕШЕНИЕ

№172

гр. Перник, 07 май 2012 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и пети април, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД №146 по описа за 2012 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М.М.Т. ***, против решение №72/24.02.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1833 по описа на съда за 2011 г. С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление (НП) №4984/07.10.2011 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР - Перник, издадено срещу жалбоподателя Т., като за нарушение по чл. 259, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 (четиристотин) лв. на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Съдържат се оплаквания, че районният съд не е изяснил съответно на приложените доказателства фактическата обстановка, поради което е направен грешен извод за доказаност по безсъмнен и категоричен начин на вмененото на наказаното лице нарушение. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител

Отвeтникът по жалбата, ОД на МВР - Перник, не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е основателна, тъй като процесният АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя, без да са налице предпоставките по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, което е опорочило административнонаказателното производство и ограничило правото на защита на наказаното лице, поради което решението на първата съдебна инстанция следва да бъде отменено, както и процесното наказателно постановление.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд – Перник, след като взе предвид становищата на страните и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира жалбата за неоснователна, като мотивите за това са следните:

Доводите изтъкнати в жалбата не се подкрепят от доказателствата събрани в производството пред районния съд, въз основа на които са направени фактическите и правни заключения в атакуваното решение.

Районен съд – Перник, именно на база на представените и събрани пред него доказателства е приел за безспорно установени обстоятелствата във връзка с описаното в АУАН и издаденото въз основа на него НП и вменено на жалбоподателя нарушение, а именно че на 13.09.2011 г. М.Т.***, като собственик на лек автомобил, който не е спрял от движение, не е сключила задължителната застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите към датата на осъществяване на проверката.

При така установеното от фактическа страна, районният съд е приел нарушението за безспорно установено и доказано, както и подведено под съответната правна норма на вмененото на жалбоподателя неправомерно деяние. Не са констатирани нарушения във връзка с изготвянето и съдържанието на актовете, сложили начало и край на производството по налагане на административно наказание. По отношение размера на санкцията, същата е определена от районния съд, като правилно и справедливо определена в размер на минимума, предвиден в относимата санкционната правна норма и при спазване правилата на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН, както и съответно на целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН.

Настоящият състав споделя позицията на първата съдебна инстанция и в този смисъл смята жалбата за неоснователна, като съображенията за това са следните:

Оплакването в жалбата, че районният съд е постановил решението си без да „обсъди доказателствата изложени в жалбата“, депозирана срещу процесното наказателно постановление, настоящата инстанция не намира за основателно. В изпълнение на задълженията си по чл. 13, ал. 1 и чл. 14 и ал. 1 и 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 84 от ЗАНН, при законосъобразно проведено съдебно следствие първоинстанционния съд, след като е събрал и преценил представените и събрани по делото писмени и гласни доказателства е сметнал същите за достатъчни, за да вземе своето решение въз основа на закона и по вътрешно убеждение. Вследствие това, описаното нарушение е прието за безспорно установено и доказано по отношение неговото авторство, самоличността на нарушителя и неговата вина. Районният съд е отказал да приеме представената по делото застрахователна полица като относимо към казуса доказателство, поради факта,

че нарушението е установено на 13.09.2011 г. в 01:00 h, а полицата е със същата дата, но с начален час на застраховката 10:10 h, т. е. сключена след извършената проверка.

Правилни са оценката и изводите на първата съдебна инстанция за неизпълнение на посоченото задължение и за съответно наложена глоба, която е в минимален размер. Нарушението по чл. 315, ал. 1 от КЗ е формално административно нарушение, свързано с несклучване на задължителната по чл. 249, т. 1 от КЗ застраховка „гражданска отговорност на автомобилистите“ от лице, притежаващо моторно превозно средство, последното в движение, който договор за застраховка следва да е действаш. Безспорно установен от първата съдебна инстанция факт е, че към момента на проверката – 13.09.2011 г.. 01:00 h, М.М.Т.*** – собственик на лек автомобил, който не е бил спрял от движение, не е представила, нито е била сключила, договор за застраховка „гражданска отговорност“. Представената по преписката застрахователна полица с №09111890396155 от дата 13.09.2011 г. е с час на сключване договора 10:10 h, което означава, че към момента на проверката такъв не е съществувал в правния мир. При така осъществилите се и установени безспорно факти, правилна е оценката на първата съдебна инстанция за съответно санкционирано деяние по реда на чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ, с определен съобразно правилото на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН минимален размер на административното наказание. Настоящата инстанция споделя и извода на районния съд, че така определеното наказание е способствало и за постигане на целите на налагане на административни наказания, видно от сключения веднага след проверката застрахователен договор.

Касационната инстанция не споделя позицията на Окръжна прокуратура – Перник за наличие на допуснато съществено процесуално нарушение в производството по налагане на административно наказание, свързано с неспазване правилото на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, без да са налице предпоставки за приложение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, което е ограничило правото на защита на наказаното лице. Фактът, че чисто технически актът за установяване на административно нарушение е съставен в деня на установяване на нарушението – 13.09.2011 г., като същият е предявен и връчен на 27.09.2011 г. в случая не се явява съществено процесуално нарушение, тъй като правото на защита на лицето посочено за нарушител не е ограничено по никакъв начин. Процесният АУАН е предявен и връчен, лично на собственика на автомобила, същият се е възползвал от правото си да възрази още в самия акт, както и не е бил лишен от правото на възражение в тридневния срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, тъй като този срок тече от подписването на акта от нарушителя, а видно е че НП е издадено на дата 07.10.2011 г. Няма пречка техническото изготвяне на акта да бъде извършено в отсъствието на нарушителя. Именно подписването на акта за установяване на административно нарушение слага край на началото на процедурата по установяване на нарушението. Смисълът на подписа на нарушителя е същият да бъде запознат със съдържанието на акта, за да бъде наясно за какво конкретно

нарушение ще му се търси отговорност. За целта актът трябва да му бъде предявен. Видно от процесния АУАН (макар и с неправилно вписана дата 13.09.2011 г.), същият е предявен и подписан от нарушителя на 27.09.2011 г., т.е. на същия е предоставена възможност да се запознае със неговото съдържание, както и да се противопостави, да възрази срещу обвинението в извършване на правонарушение, което му се отправя. Нарушителят е в правото си да се защити още в момента на съставяне на акта, а съставянето на акта би следвало да приключи с подписването на същия от нарушителя. Очевидно е, че в случая на жалбоподателя е предоставена възможност да направи възражения, както при подписване на акта, така и в предвидения в чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срок, т.е. по никакъв начин не му е нарушено правото на защита. Единствено непредявяването, оттам и неподписването на акта, блокират правото на защита на нарушителя, което е сериозно основание за отмяна поради съществен порок, но не и предявяването и подписването му няколко дни след техническото му изготвяне.

Предвид гореизложеното, както и въз основа на извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, настоящият съд не установи наличие на пороци, които да съставляват основание за касиране. Обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, като касационната жалба бъде отхвърлена, поради неоснователност.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник:

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №72/24.02.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1833 по описа на съда за 2011 г. с което е потвърдено наказателно постановление №4984/07.10.2011 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Перник, издадено срещу М.М.Т. *** за нарушение по чл. 259, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), с определено налагане административно наказание „глоба“ в размер на 400 (четиристотин) лв. на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/